

[Ingerise Koefoed]

Der er i kulturpolitikken et vigtigt kodeord, der hedder selvvirksomhed, selvforvaltning og at stille rammer til rådighed. Hvad med at gøre disse ord til en slags ledeord for den ungdomspolitik, som samfundet må se at finde frem til? Hvad med f. eks. at sikre, at der udløses et statstilskud, når en kommune eller nogle private stiller et hus og nogle driftsmidler til rådighed for selvstyrede, selvfungerende ungdoms- eller medborgerhuse? Hvad med at udbygge musikbibliotekerne, som de unge kan lide at komme i, i stedet for at nedlægge dem? Hvad med at skabe rammer og stille apparatur til rådighed, så de unge selv kan lave video, film, teater, blade, bøger om sig selv og om tilværelsen, og hvad de nu ellers vil fortælle os og hinanden om? Hvad med at forene arbejdsledighedsrådgivningen med bred ungdomsrådgivning, og hvad med at lade de unge være med fra første øjeblik i planlægningen af disse ting, så vi ikke igen står med de pæne hensigter og de tomme huse lavet til de unge, men på betingelser og med en fantasi, som for de fleste unge hører til i en fjern og fremmed fortid?

Man løser ikke ungdomsproblemerne og de unges overflødhedsfølelse med ungdomskulturpolitik, men man gør problemerne større og mulighederne for at komme til bunds i dem ringere, hvis man nægter at give de unge egne aktivitetsmuligheder, egne udtryksmuligheder, steder at være og steder at finde ud af, hvad de egentlig selv vil gøre ud af en tilværelse, der er helt, helt anderledes end den, der ventede på deres forældre, da de var i deres alder.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne sige tak for mange gode indlæg; især fru Ritt Bjerregaards indlæg var så formfuldendt, så jeg synes, hun fortjente den ekstra tid, hun fik tildelt.

Når jeg vil svare ganske kort, skyldes det, at jeg om ganske få dage afleverer et svar på 13 tætskrevne sider i form af en redegørelse om uddannelsesstilbud til de unge, som kommer til debat her i tinget om et par uger, men jeg kan da godt allerede nu komme med nogle korte kommentarer til noget af det, der er sagt.

Fru Ebba Strange nævnte, at hun ville have en kvotaordning over for de store virksomheder, så de tog nogle flere lærlinge. Jeg

tror nok, at den form for tvang er noget, vi absolut nødvendig vil gribe til, men jeg erkender blankt, at problemet er særdeles alvorligt, og at alle ideer må overvejes.

Fru Ebba Strange sagde, at et folks fremtid aflæses på den opmærksomhed, det viser sin ungdom. Ja, men jeg tror, at et folks fremtid bestemmes af den grad af frihed og valgmulighed og ansvar, man tør give sin ungdom. Når Danmark er blevet så godt et land, skyldes det, at tingene har kunnet gro så ualmindelig godt nedefra. Det er ikke noget, der er planlagt ovenfra. Det siger lidt om, at det, vi har tradition for her i landet, altså ikke er en formynderisk ungdomspolitik, men en ungdomspolitik, der bygger på, at man allerede i en tidlig alder selv tager ansvaret for sin tilværelse. Så dér er der nok en uenighed mellem fru Ebba Strange og regeringen.

Jeg er helt enig med hr. Ole Vig Jensen, når han siger, at han prioriterer uddannelsesstilbudene højest sammenlignet med jobtilbudene, som jo er det andet element af de meget omtalte ungdomsgarantiordninger. Samtidig beklagede hr. Ole Vig Jensen, at vi, som han sagde, så brat havde standset forsøgene med uddannelsesgaranti.

Jeg vil gerne sige, at vores bemærkning til disse uddannelsesgarantiforsøg er jo netop, at vi prioriterer uddannelserne højest. Vi er ikke døde over for de værdifulde erfaringer, som er gjort. På nogle punkter vil vi sige, at det kan vi bruge, og på andre punkter vil vi sige, at det kan vi ikke bruge. Vi er jo ikke færdige med at vurdere resultaterne af ungdomsgarantiforsøgene. Vi er nogle ministre, som oven i købet ved selvsyn vil studere dem i marken.

Jeg vil gerne takke hr. Ole Vig Jensen for støtten til tanken om merindskrivning, og hans bemærkninger om, hvad det radikale venstre havde tænkt på med de 250 mill. kr. i forbindelse med landbrugsløsningen tog jeg ad notam. Jeg kan love hr. Ole Vig Jensen, at der i hvert fald bliver gjort noget på dette område. Der bliver gjort noget for de unge, som går ud i landbruget. Det er helt oplagt, at dér har vi et felt, hvor der er gode beskæftigelsesmuligheder, og hvor det vil være helt oplagt at tiltrække flere unge.

Angående hr. Ole Vig Jensens dagsordensforslag kan jeg oplyse, at det vil regeringen kunne leve med.